

# Avrupa mı

– rasay · 26 Ocak 2012

AVRUPA MI?

İlk önce Avrupa'nın kısa bir tarihine bakalım:

Bugünkü Avrupa, refaha nasıl ulaştı? 1914–1918 deki Birinci Dünya Savaşı, Avrupa çıkarları yüzünden çıkmıştır. İngiltere ve Fransa ekonomik ve siyasal görüş ayrılıkları yüzünden bu savaşa katılmamışlardır. Çünkü ikisi de bu dünya üzerine otorite kurmak istiyordu. Sömürgeleri altına daha çok devlet almak istiyorlardı.

Bu arada Versay Anlaşmaları, Almanya'ya çok ağır koşullar kabul ettirmekteydi (1919). Almanya bunun öcünü almak için "Hitler'in otoritesi altında, İkinci dünya Savaşı'nı (1939–1945) çıkarttı. İşte bundan sonra Avrupa, kendine dur deme zamanının geldiğini anlamıştı.

Bu arada İngiltere'den yola çıkan sanayi devrimi bütün Avrupa'ya yayılmış oldu. Bizim Anadolu'da bir tabir vardır "Bir elin nesi var, iki elin sesi var" diye. Avrupa savaştan yorgun ve bitkin bir halde çıkınca, bu sözü sanki ilke edindi. Birlik ve dayanışma içinde kalkınmaya başladılar. Bu kalkınma öyle hal aldı ki, bir maraton yarışına dönüştü. Bu sanayileşmenin yanında siyasal, kültürel hem de inanç yönünden koyu bir milliyetçilik akımı içine girdiler. Milliyetçilikleri sayesinde kalkınmayı başardılar. Sonra dünyaya üretilen malları pazarlamak için, dünyaya gülümseyerek yaklaştı ve ürettiği ürünleri bir zamanlar düşman olarak gördüğü, hatta kendisini düşman bilen ülkelere bile mal satmaya başladı.

Hak ve özgürlükler alanında büyük mesafeler kat ettiler. Öyle ki, dünyaya demokrasi ihraç etme sevdasına düştüler. Ve bunda da başarılı oldular. Her ülkede kendilerine sempatican bulup, kültürlerini dahi pazarladılar.

İnsanlığın koruyucusu ilan edilen Avrupa, her türlü insana kucak açtığını duyurdu. Benim ülkemden pek çok insana kapılarını açarak, iş verdiler.

Şunu hep düşündüm. Ve aklım hep bunda takılı kaldı. Biz ki, İkinci dünya Savaşı'na girmeyerek dışarıda kaldık. Ne gariptir ki, o savaşa giren bütün ülkeler, yıkılıp viran olduktan sonra ayağa kalkıp dünyaya, yön vermeye çalışan bir ülke olurken, teknolojik açılımlarla dünyayı kendine bağlarken, biz; yerimizde saysak belki aynı ayarda olacaktık, oysa hep geri gitmeye mecbur olduk. İşte burada çetrefilli sorular kafamıza takılmakta.

Evet, Avrupa ilk önce insanını kazanma politikası ile hareket etti. Sonra onların birlik ve beraberliği sayesinde ayağa kalktı. Avrupa da şunu gördüm ki, kendi vatandaşına sonsuz bir güvence verdiği için değerlenmiş durumda.

Bilinmeli ki, insanı insan olarak görmek, onları mutlu bir toplum olmaya sevk edecektir. Sen onları yolunacak kaz, hapsilere konulacak katil, kısaca hep potansiyel suçlu olarak gördüğün zaman, kalkınmayı kafandan çıkarmak zorundasın. Halkı ile barışık olmayan bir devlet sisteminin ilerlemesi imkânsızdır. İnsanın insana zulmetmesini ise, zulmeden en ağır cezayı vermekle neticeye varır.

Şu anki Avrupa ile o kuruluş ve yükseliş dönemindeki Avrupa arasında çok büyük uçurumlar var. Avrupa devlet sistemleri ayakta durmakta zorlanıyor. Bu nedenle kendi vatandaşlarından oluşan kolluk kuvvetlerini bir başka ülkeyi işgal için gönderebilmektedir. Bu nedenle de kendi halkı arasında devamlı

sempatisini yitirmekte. Yeni bir nesilleri ise, neredeyse sıfır noktasına dayanmış bir durumda. Ekonomik açıdan tatminkâr olan Avrupa insanı, insanlık ve insani açıdan yoksun yaşamakta. 18 yaşına kadar ebeveynin yanında kalan bir genç, 18 yaşından sonra devlet koruması altında hayata devam etmektedir. Bu da şefkatsiz ve merhametsiz hatta şuursuz ve ruhsuz bir neslin yetişmesine neden olmuştur. Bu gençlikte serseri bir mayına dönüşmüş olup, devletlerinin başına bela olmaya başlamıştır. Üretmeden tüketen bir toplum olmaya başlayan Avrupa, ekonomisini ayakta tutmak için üçüncü dünya ülkelerini kaybetme korkusuna düştüğünden hırçınlaşmaya başlamıştır.

Peki, her şey ekonomik midir? İnsanda değer yargıları yok mudur? Maalesef Avrupa insanı için sadece ekonomik görüş hâkimdir. İşte bu nedenle de Avrupa insanı ahlak yönünden çökmüştür. Avrupa insanı günübirlik yaşama sevdasındadır. Eğlenceyi ön planda tutmaktadır. Gelecek için bir Avrupalı düşünme zahmetine katlanmaz. Suç işlediğinde kiliseye gidip günah çıkartarak kurtulacağına inanır. Maddi sıkıntı çektiğinde sosyal kurumların mutlaka bakmak zorunluluğu olduğunu bilir.

Yukarıda sayılan ahlaki ve insani özellikler İslâm anlayışına uymaz. Bu nedenle bir genç evlenip torun sahibi bile olsa atası karşısında itidalli olmayı, saygı göstermeyi bir görev bilir. İşte Avrupa böyle bir nesle hasret. O güzel hasleti de bizde gördüğü için, bize gıpta ile bakmaktadır.

Bakmaktadır ama bizim gençliğimiz de onların gençliği gibi bir yaşantı içinde olmak için çırpınmakta. Bu nedenle büyük şehirlerde tek tük görülen ve bir çığ gibi son zamanlarla her yere sirayet eden bir gençlik var. İşin garibi şudur ki, bizim de toplum olarak değer yargılarımız bu tür olayları tasvip etmemekle birlikte, evlatlarına söz geçiremez hale geliyor.

Bizim her olaya bir kılıf bulma sevdamız vardır: gençliğin yaptığı her şeyi makul karşılayarak "zamane gençliği, gençlik kanı, zamanımızın gençliği baskıyı götürmez, v.s gibi sözler söyleyerek gençliğimiz kaybetmekteyiz.

Fuhşun ve bataklığın içinde yetişen bir gençlikten medet umacak kadar saf durumuna gelmişiz. Oysa fuhşun, hilenin, aldatmanın, içkinin, kumarın, nemelazımcılığı anası da babası da bu Avrupa'dır. Hani biz teknolojiden başka bir şey almayacaktık? Oysa Batının ne kadar pis değerleri varsa kucak açmış bekler olmuşuz.

İstırabını, derdini, sevincini, çaresizliğini içki şişesinde arayan Avrupa insanı, arasıra ilerisi ile geçmişi sentezlemeye kalkışsa bile, çok karamsarlığa gömülmekte.

Avrupa insanı her türlü hastalığa kapısını açmıştır. Fuhşun getirdiği pisliklerden türeyen hastalıklar, içkinin verdiği ruhi ve fiziki çöküntüler altında toplum eriyip gitmektedir.

İslâm inancı olmadan dünya nizamı ayakta sürekli kalamaz. İdeolojiler her noktada çaresiz kalmaya mahkûmdur. Bugünkü baskı ve zulmün mimarı Rusya'nın yıkılan ideolojisi buna güzel bir örnektir.

Ey Müslüman!

Sen, bilinçli veya bilinçsiz olarak ahlaksız, şer, merhametsiz, köle düzenini savunan ABD ve Avrupa'ya istemeyerek de olsa oyuncak oluyorsun. Elini, dilini, neslini, geleceğini, ateşten korumak elinde. Senin, inancın doğrultusunda bir hayat çizgin olmalı. Müslüman gittiği yere ayak uyduran değil, örnek gösterilen olmalı. Sen bukalemun özelliği ile yaratılmadın. Sen kendini hep düzgün tutarsan, toplum ve toplumlarda sana ayak uydurmak zorunda kalır.

Rabbim insanımıza feraset ve akıl ihsan eylesin.

Rabbim yar ve yardımcınız olsun.  
Abdullah Yaşar ERDOĞAN